

Sjednocení aplikační praxe při provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostních zařízení

Sjednocení aplikační praxe při provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostních zařízení

Osoby, které jsou držiteli platného osvědčení o odborné způsobilosti odborně způsobilé osoby a technika požární ochrany (§ 11 odst. 1 a 2 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů) mohou provádět kontroly provozuschopnosti u každého požárně bezpečnostního zařízení bez ohledu na to, kdo je výrobcem konkrétního požárně bezpečnostního zařízení, pokud současně splní případné další požadavky stanovené právními předpisy, normativními požadavky a průvodní dokumentací výrobce (§ 7 odst. 4 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci), ve znění vyhlášky č. 221/2014 Sb.).

Sjednocení aplikační praxe se opírá o zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů vyhlášku č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci), ve znění vyhl. č. 221/2014 Sb. a o rozsudek Nejvyššího soudu č. j. 21 Cdo 1502/2016-138.

V dané věci nejvyšší soud judikoval, že kontrola provozuschopnosti požárně bezpečnostního zařízení se sice provádí v rozsahu a způsobem stanoveným mj. průvodní dokumentací jeho výrobce, nicméně oprávnění výrobce nelze chápat tak, že by v průvodní dokumentaci k určitému typu vyrobeného požárně bezpečnostního zařízení mohl určit konkrétní právnickou nebo fyzickou osobu, která by jako jediná měla výhradní právo provádět kontrolu provozuschopnosti tohoto zařízení. Stanovení „rozsahu a obsahu“ podmínek pro provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostních zařízení by v takové podobě mohlo vést k neoprávněné monopolizaci výrobce určitého typu požárně bezpečnostního zařízení k provádění činností souvisejících s kontrolou provozuschopnosti vyrobeného požárně bezpečnostního zařízení, ačkoliv zákon o požární ochraně výslovně opravňuje k provádění těchto činností (bez zřetele na výrobce) kteroukoli osobu, která je držitelem osvědčení Ministerstva vnitra o odborné způsobilosti, že je technikem požární ochrany.

Na základě tohoto závěru je zřejmé, že výrobce požárně bezpečnostního zařízení nemůže jakýmkoliv svým "aktem" limitovat oprávnění shora uvedených osob k provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostního zařízení.

Uvedený judikát Nejvyššího soudu nemůže aplikační praxe přehlížet. Signalizuje totiž adresátům práva, jak mají být vykládány a aplikovány psané prameny práva.

Poznámka:

Výše uvedené metodické stanovisko nahrazuje dosud zveřejněné stanovisko ke sjednocení aplikační praxe při provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostních zařízení.

Termín změny 26. února 2018.

Obsah zachovává podmínky kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostních zařízení uvedené v původním stanovisku. Současně upřesňuje a je rozšířen o informace, které vyplynuly z dotazů kladených odbornou veřejností v uvedené problematice.

Znění původního textu [ZDE](#).